

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Ampelis et Chrysis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

summis labris iusiurandum gerentibus.] De amatoribus loquitur, qui Venerem iuranti iusiurandum, nō ex animo. Idem in Rhetorum praeceptore: Ἐὐρεῖ ἐν ἀκροῖς ἀπὸ τῶν χεῖρας. id est, Et semper in labijs summis periurium.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ
Χρυσίς.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΕΤ
Chrysis.

ΕΙΤΙΣ δὲ, ὦ Χρυσί, μήτε
ζηλοτυπῆ, μήτε ὀργισ-
ταί, μήτε ἱρράπισοί, πο-
τε, ἢ πεικίκερην, ἢ τὰ ἰμωτικά
πρὸς ἑσέω, ἢ τὴν ἱράσῃς ἰκῆ-
νός ὄσῃ; Χρυσ. οὐκοῦν ταῦ-
τα μόνον ἱρῶντ', ὦ Ἀμπε-
λί, δάγματα; Ἀμ. νῶν, ταῦτ'
ἀνφ' ὅς θιρμῶ. ἐπὶ τὰ πᾶσα, φι-
λήματα καὶ δακρυὰ καὶ ὄρ-
κοι, καὶ τὸ πολλαῖς ἡμέραι, ἀρ-
χομένην ἱρωτ' ὀσμῆον, καὶ
φρονιμῆς ἔτι, τὸ δὲ πῦρ ὄλον ἐκ
τῆς ζηλοτυπίας ἐσίρ. ὡς, ἢ καὶ
σὺ, ὡς φῆς, ὁ Γοργίας ῥαπίδ',
καὶ ζηλοτυπῆ, χεῖρὰ ἔλπιζε,
καὶ ὄχου ἀπὸ τὰ αὐτὰ ποιεῖν.
Χρυσ. τὰ αὐτά; τί λέγεις;
ἀπὸ ῥαπίδου μὲν; Ἀμ. οὐχί,
ἀπὸ ἀνιᾶθρα, ἢ μὴ πῶς μὲν
νομὸν αὐτὸν βλέποισ. ἐπὶ ἢ μὴ
ἱρῶ

ais? ut ille me semper percutiat alapis? AM. Non, sed vi semper illi ægrè sit si non ad solum ipsum aspicias: quoniam certè
nisi

ΣI quis, ὁ Chrysi, neque
zelotypus est, neque
irascitur, neque ala-
pas infligit aliquando, aut
capillos conscidit, aut vestes
laceravit, pro amatorēne ad-
huc habendus videtur? CH.
Proinde ista sola amantis,
Ampeli, indicia? AMPE.
Maximè: siquidem hæc viri
feruentis sunt. Nam cætera
illa, oscula, & lachrymæ,
& iusiurandum, & crebrò
venitare, incipientis & ad-
huc crescentis amoris signa.
Ceterùm totus hic ignis zee-
lotypia constat. Quare sit te,
quemadmodum dicis, Gor-
gias alapis cædit, & zeloty-
pus est, bene speres licet, ο-
πισθ' ὅτι eadē semper faciat.

CHR. Eadem autem? quid

ἴρᾳ γέ, τί ἄρ' ἐτι ὀργίζοιτο, εἰ
 οὐ τίνα ἔτερον ἱρασίδω ἔχοις;
 Χρυ. ἀπὸ ἑδὲ ἔχω ἔγωγε, ὁ δὲ
 μάτῳ ἠπλάθει τὸν πλοσιόρ
 μὲ ἱρᾶν, διότι ἄπως ἰμνημό
 νησά ποτε αὐτοῦ. Αμ. καὶ
 τὸ ἴδον, τὸ ἀπὸ πλοσιώρ οἴε
 σθαι σπευδάσειδά σι. ἔτω ἦρ
 ἐνιάσεται μάτην, καὶ φιλοσι
 μίσεται, ὡς μὴ ἠπρόδοιν
 το αὐτὸν οἱ ἀντιραςά. Χρυ.
 καὶ μὴ οὗτος γὰρ μόνον ὀργί
 ζεται, καὶ ῥαπίδα, διδῶσι δὲ οὐ
 δύν. Αμ. ἀλλὰ δῶσα ἴσθλο
 τυποὶ ἦρ καὶ μάλα καὶ νυπηθί
 σονται. Χρυ. οὐκ οἶδ', ὅπως
 ῥαπίσματα λαμβάνειν βόθα
 μὲ, ὡς Ἀμπηιδίου. Αμ. οὐκ,
 ἀπὸ ὡς οἶμα, μεγαλοὶ ἔρωτον
 γίνονται, καὶ εἰ πύθοιτο ἀμα
 λῶσαι. εἰ δὲ πεισῶσαι μόνον
 ἔχων, ἀπμαράνται πως ἰ
 ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ,
 ἀκοισίρ ὁλοῖς ἔτι σιρ ἔταεί
 & σὺ δὲ ὀκτωκαδικαίτης, οἶ
 μα,

nisi amaret te, cur quæso
 irasceretur etiam si quem
 alium amatorem habeas tu?

CHR. At equidem non
 habeo, ille verò nequic
 quam suspicatus est diui
 tem istum me amare, ex eo
 quòd mentionem eius fors
 ite aliquando feci. AMP.

Atque hoc suaue sanè est,
 putare illum à diuitibus ob
 seruari ac coli te. Ita enim
 maiori dolore afficietur,
 magisq̃ amulabitur & con
 tendet, ne potiores ipso a
 pud te sint rivales. CHR.

At verò ille quidem solum
 irascitur, & alapis cadit,
 nihil autem dat. AMP. At
 dabit postea. Nam zelo
 typi vel maximè dolore, as
 ficiuntur. CHR. Nescio
 quo pacto alapas accipere
 me vis, ὁ mea Ampeli. AM.
 Handquaquam ego: sed, ut
 arbitror, maximi amores in
 de nascuntur, etiam si au.

diat se negligi. Quòd si autem persuasum illi fuerit, se so
 lum habere te, elanguescet nescio quomodo libido illa. At
 que hæc tibi dico, quæ iam annos viginti totos merem
 tricium quæstum exercui. Tu verò annos, ut arbitror,
 decem

ἡμῶν, ἢ ἑλπίον δὲ τυγχάνεις.
 ἢ βέβαια δὲ καὶ διυγέθαι, ἢ
 ἑπαδὸρ ποτε, οὐ πάνυ πῶ πολ-
 λῶν ἴτων. ἤρα μὲ Δημόφαν-
 τος ὁ δαυακὸς, ὁ κατόπινοι
 καὶ τὸ Μοικίλης, οὐτὸς δὲ πῶ-
 ποτε πλῆρον ὡς τε δραχμῶν
 διδωκε, καὶ ἕξιον ἀποδό-
 της ἔστω. ἤρα δὲ, ὃ Χρυ-
 σί, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, ἔ-
 τι ἵπος ἔστω οὐτε λακρύων,
 ὅτι ἀπὸ ὡραίου γυνώσκουσι
 τὰς θύρας, ἀπὸ αὐτὸ μόνον,
 οὐκ ἀποδοθεῖ μοι ἰνίστι, καὶ τῶ-
 τος ἴσῃ μακρῶ. ἰσθδὲ δὲ ἰδόν-
 τα ποτὶ ἀπέκλειε, Καλλι-
 αδης ἴδῃ ὁ γραφίς ἐνδορῶν,
 ἡλικα δραχμὰς πηνομφῶς, τὸ
 ἢ πῶ ἔστω ἀπῆλθε μοι ποιδορῶ
 σάμψου. ἰπὲ δὲ ποτὸ μὲν
 διῆλθον ἡμῖρας, ἐν δὲ ὁ πῶ-
 οὐκ ἐμπορῶ, ὁ Καλλιὰ δὲ ἐν-
 δορῶν ἡμῖρας, ἰποθερμανόμῃ
 ἢ ἄλλο τότι ὁ Δημόφαντος,
 καὶ αὐτὸς ἀναφλέγει εἰς τὸ
 πῶμα. καὶ ἰνίστις ποτε, ἀν-
 ω, μὲν τῆς τῶν τῶν θύρας,
 ἡλικῶν ἐτυπῶν, ἡπῆλθον ποτὸς
 σῆς, ὡς ἴδῃ ἔστω τῶν ἰδῆτα,
 ἢ πάν-

decem & octo nataes, aut
 pauciores etiam. Quod si
 autem vis, narrabo etiam
 que mihi acciderunt aliquā-
 do, non aded multos, ante
 annos. Amabat me Demos-
 phantus, scenerator ille, mo-
 mentaneo ac leui quodam
 amore, neq; ingemiscens, ne-
 que lachrumans, neq; etiam
 intempestiuè ac sera nocte
 ad fores veniens, sed illud
 solum, interdum dormiens
 mecum, idè etiam post lon-
 gum interuallum. Postea-
 quam autem venientem ali-
 quando exclusi (nam tum
 Calliades pictor intus erat,
 datis decem drachmis) prin-
 cipio quidem abiit, verbis
 me infestatus Postquam au-
 tem multæ dies iam transi-
 issent, neque ego ad illum
 mitterem (rursus autem tum
 Calliades intus erat) incale-
 scens tum tandè Demophan-
 tus, etiam ipse ad rem in-
 flammatur. Atq; adstans alio
 quando, cum ianuam obser-
 uasset apertans, flebat, per-
 D d d d omniaq;

ἀπαντα ἰποία· καὶ τέλῳ, τὰ
 λαύρων δούς, μόνῳ ἔχων ὀκ-
 τῶ ὅλος μίως. ἡ γὰρ δὲ αὐ-
 τῷ πᾶσι ἀπαντας ἐπιγιν, ὡς ἕ-
 πὸ φαρμάκων ἐκμύνα αὐ-
 τόν· τὸ δὲ ἰῶ ἄρα ἰηλοτυπία,
 τὸ φάρμακον, ὡς, ὁ Χρυσί, ἢ
 σὺ γὰρ ἐπὶ τῇ Γοργίαν τῷ αὐ-
 τῷ φαρμάκῳ. πᾶσι δὲ ὁ
 θανάσιον ἔσσα, ἰῶ τι ὁ πατήρ
 αὐτῷ πεδύθη.

omniaq̄ faciebat. Et postre-
 mum talento dato habebat
 me solus totos octo menses.
 Vxor autem ipsius cunctis
 dicebat, medicamentis à me-
 ipsum ad insaniam redigi. At
 hoc igitur medicamentum
 zelotypia erat. Quare, ὁ
 Chrysi, & tu viere contra
 Gorgiam eodem medicamē-
 to. Porro diues adolescen-
 tulus hic erit, si quando patrem ipsius mori contingeret.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝ-
 νυχίς, Φιλόστρατος &
 Πολέμων,

DORCAS, PAN-
 nychis, Philostratus,
 Polemon,

Ἀπολάμψ, ὁ ἑκ-
 τημίην, ἀπλόλα-
 μψ. ὁ Πολέμων ἄς
 πὸ τῆς στρατίας ἀνέστρεψε πᾶ-
 τῶν, ὡς φασιν. ἰάρακα ἔλε-
 γῶ αὐτόν, ἐφίσειδα πρὶ πόρ-
 φυρον ἰμπροπρημένον, καὶ
 ἀκολέθους ἅμα ποδῶ, ἢ οἱ φί-
 λοι, ὡς ἔειπον, σιωθερον ἐπὶ
 αὐτόν, ἀσπασόμενοι. ἐν το-
 τούτῳ δὲ τὸν θεράποντα ἰ-
 δούσα, κατόπισιν ἰόμυ-
 ρον, ὃς σωμαποδιδυμικῆς
 μετῷ

Erasmus, ὁ hera, pe-
 rymus. Polemon ex
 militia reuersus est,
 diuitijs onustus, vt aiunt.
 Vidi autem & ego ipsum
 sago purpura praetexto &
 fibulato indutum, & seruos
 pedisequos vnά cumeo mul-
 tos. Ac amici vt aspexerunt,
 concurrebant ad ipsum, sa-
 lutaturi videlicet. Intea
 res autem seruum con-
 spicata à tergo sequentem,
 eum qui cum ipso profectus
 fuerat,